

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem' in, saçlarını almak için yarışmaları:

Enes (radiyallahu anh) şöyle buyurmuştur. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Mina' da başını tıraş edince, başının sağ tarafındaki saçları eline aldı, tıraş bitince onları bana uzatarak:"Ey Enes! Bunları al Ümmü Süleym'e (annene) götür" buyurdu.

İnsanlar Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem' in anneme bu özelliği görünce, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem' in saçının kalan kısmını almak için yarışa girerek herkes bir parça almaya çalıştı.

Bu hadisi Enes radiyellahu anh' dan rivayet eden Muhammed İbn-i Sîrîn radiyellahu anh şöyle anlatır: "ben bu hadis-i şerifi Abidetü's-Selmanî radiyellahu anh'a anlattığımda, o şöyle buyurdu: "benim yanımda o kıllardan bir tanesinin bulunması elbette bana, yerin üstünde ve içinde bulunan her sarı ve beyaz (bütün kıymetli eşya madenlere sahip olmam)dan daha sevgilidir. (Ahmed ibni Hanbel, Müsned, no: 13686.4.509, Beyhakî Süneni Kübrâ, salat:523, no:4233, 2/599)

İbn-i Sîrîn radiyellahu anh' ın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: bir kere ben Abîde radiyellahu anh'a "yanımızda Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem' in saçından bir miktar bulunmaktadır ki biz onu Enes radiyellahu anh tarafından yahut Enes'in ailesi tarafından elde etmiştik." dedim.

Bunun üzerine Abîde radiyellahu anh:"benim yanımda Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem' den bir tek saç telinin bulunması muhakkak bana dünyadan ve dünyadaki şeylerden daha sevimlidir." buyurdu.(Buharî, vudu: 32, no:168, 1/75)

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem' in mübarek tükürüğü ile teberrük:

Malik ibni Hamze ibni Ebi Üseyd radiyellahu anh, babası vasıtasıyla dedesi Ebu Üseyd es-Saidî el- Hazrecî radiyellahu anh'ın Medine-i münevvere' deki "bi'r-i bidâa" denilen kuyusuna Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in tükürdüğünü, dedesininde o kuyu ile çok ferahlanarak teyemmümde (bereketlenmek) bulunduğunu nakletmiştir.(Taberanî, Mu'cem-i Kebir, no:585, 19/263)

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in mübarek tükürüğü ve abdest suyu gibi

eserlerine sahabe-i kiramın saygısı:

(Hudeybiye günü müşrikler tarafından Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile barış antlaşması imzalamaya gönderilen) Urve, resulullah sallallahu aleyhi ve sellem' in sahabelerini gözleriyle iyice tetkike başlayarak (arkadaşlarına):

“(bu ne tazimdir?) vallahi Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ağzından bir şey atarsa, muhakkak bu sahabesinden birinin avucuna düşüyor ve o kişi bunu yüzüne ve vücuduna sürüp ovalıyor. Onlara bir şey emredince hemen O'nun emrini yerine getirmeye koşuyorlar. Abdest aldığı zaman da abdest suyunun artanını almak için birbirleriyle neredeyse savaşıyorlar. O bir şey konuştuğu zaman huzurunda seslerini alçaltıyorlar(O'na alçak sesle cevap veriyorlar). O'na karşı olan saygılarından yüzüne dikkatle bakamıyorlar.” dedi.

Sonra Urve Kureyşin yanına dönerek gördüklerini şöyle bildirdi:

“ey kavmim! Vallahi ben vaktiyle birçok meliklerin huzuruna sefir olarak çıktım. (Rum meliki) Kayser'in, (Acem hükümdarı) Kısra' nın ve (Habeş kralı) Necaşi'nin, divanlarına elçilikle girdim. Vallahi bunlardan hiçbir hükümdarın adamlarının, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabının Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem' e yaptıkları ta'zim kadar kendi kırıllarına ta'zim ettiklerini görmedim.

O bir kere tükürecek olsa, mutlaka onlardan birinin eline düşüyor ve onunla yüzünü ve derisini ovalıyor. O bir şey emredince hemen O'nun emrini yerine getirmeye koşuyorlar.

O abdest aldığı zaman abdest suyunun fazlasını birbirlerinin üzerine yığılarak paylaşıyorlar. O konuştuğu zaman O'nun yanında seslerini kısıyorlar ve O'na karşı seslerini alçaltıyorlar ve O'na karşı olan saygılarından yüzüne dikkatle bakamıyorlar.” (Buharî, Şürut: 15, no:2581, 2/976, Ahmed ibni Hanbel, Müsned, no: 18950, 6/498, Abdürrezzak, Musannef, no:9720, 5/336, Beyhakî, Süneni Kübra, Cizye, 40, no:18807, 9/366)

Bu sözlerin sahibi olan Urve radiyellahu anh daha sonra Müslüman olup aşağıda beyan edildiği gibi şehid olmuştur:

Ebu Seleme ve Yahya ibni Abdirrahman ibni Hâtib radiyellahu anhuma'nın rivayetlerine göre, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mekke fethinden bir aya yakın bir zaman geçtikten sonra Taif ehlini kuşattı.

Bunun üzerine Ömer ibni Hattab radiyellahu anh “ ya resulallah bırak beni onların yanına gireyim de, onları Allaha davet edeyim” deyince, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem:” şüphesiz ki onlar o takdirde seni öldürürler.” buyurdu.

Bunun üzerine Urve radiyellahu anh kendi kavminin arasına girip onları Allah' a davet edince Malik oğullarından bir adam bir ok atarak onu şehîd etti.

O zaman Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem

“kavmi içinede Urve'nin hali Yasin sahibinin (Yasin suresinde zikredilen Habib-i Neccar'ın) hali gibidir, buyurdu. (İbni Ebi Şeybe, Musannef, Meğazî:34, no:2 8/530, ali el- Müttekî, Kenz-ül Ummal, no:30204, 10/537, Aynî, Umdetü-l Karî, 14/9)